

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

1. Κώστας Καρυωτάκης

Τελευταίο ταξίδι

Καλό ταξίδι, αλαργινό καράβι μου, στου απείρου
και στης νυχτός την αγκαλιά, με τα χρυσά σου φώτα!
Να 'μουν στην πλώρη σου ήθελα, για να κοιτάζω γύρου
σε λιτανεία να περνούν τα ονείρατα τα πρώτα.

Η τρικυμία στο πέλαγος και στη ζωή να παύει,
μακριά μαζί σου φεύγοντας πέτρα να ρίχνω πίσω,
να μου λικνίζεις την αιώνια θλίψη μου, καράβι,
δίχως να ξέρω πού με πας και δίχως να γυρίσω!

2. Κ. Π. Καβάφης

Η Πόλις

Είπες· «Θα πάγω σ' άλλη γη, θα πάγω σ' άλλη θάλασσα.
Μια πόλις άλλη θα βρεθεί καλλίτερη από αυτή.
Κάθε προσπάθειά μου μια καταδίκη είναι γραφτή·
κ' είν' η καρδιά μου -σαν νεκρός- θαμένη.
Ο νους μου ως πότε μες στον μαρασμόν αυτόν θα μένει.
Όπου το μάτι μου γυρίσω, όπου κι αν δω
ερείπια μαύρα της ζωής μου βλέπω εδώ,
που τόσα χρόνια πέρασα και ρήμαξα και χάλασα.»
Καινούριους τόπους δεν θα βρεις, δεν θα βρεις άλλες θάλασσες.
Η πόλις θα σε ακολουθεί. Στους δρόμους θα γυρνάς
τους ίδιους. Και στες γειτονιές τες ίδιες θα γερνάς·
και μες στα ίδια σπίτια αυτά θ' ασπρίζεις.
Πάντα στην πόλι αυτή θα φτάνεις. Για τα αλλού -μη ελπίζεις-
δεν έχει πλοίο για σε, δεν έχει οδό.
Έτσι που τη ζωή σου ρήμαξες εδώ
στην κώχη τούτη τη μικρή, σ' όλην την γη την χάλασες.

3. Γιάννης Ρίτσος

Το Εμβατήριο του ωκεανού (απόσπασμα)

Νυχτερινό λιμάνι
φώτα πνιγμένα στα νερά
πρόσωπα δίχως μνήμη και συνέχεια
κι ύστερα βυθισμένα στη σκιά του ταξιδιού
λοξά ιστία με κρεμασμένες λάμπες ονείρου
σαν τις ραγισμένες φτερούγες των αγγέλων που
αμάρτησαν

οι στρατιώτες με τις κάσκες
ανάμεσα στη νύχτα και στο κάρβουνο
τραυματισμένα χέρια σαν τη συγνώμη που έφτασεν
αργά.

Αιχμάλωτοι δεμένοι στις άγκυρες
ένας κρίκος γύρω στο λαιμό του ορίζοντα
κι άλλες αλυσίδες εκεί στα πόδια των παιδιών
και στα χέρια της αυγής που κρατούν μια μαργαρίτα.
Κ' είναι τα κατάρτια που επιμένουνε
να μετρήσουν τ' άστρα
με τη βοήθεια της ήρεμης ανάμνησης
μια ανθοδέσμη γλάρων στην αυγινή ευδία.
Φεύγει το χρώμα απ' το πρόσωπο της ημέρας
και το φως δε βρίσκει ένα άγαλμα
να κλειστεί να δοξαστεί να γαληνέψει.
Θα υποθάλπουμε λοιπόν ακόμη
την ανοιχτή πληγή του ήλιου
που αναβρύζει σπόρους λουλουδιών
στην ίδια πορεία
στην ίδια ερώτηση
στις γόνιμες φλέβες της άνοιξης
που επαναλαμβάνει τους γύρους των χελιδονιών
γράφοντας ερωτικά μηδέν
στο ακατανίκητο στερέωμα;

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1 (α) Με δεδομένο ότι τα κύρια γνωρίσματα της μοντέρνας ποίησης που την διαφοροποιούν από την παραδοσιακή είναι: α. το «σπάσιμο» της παραδοσιακής στιχουργικής και β. η εκφραστική τόλμη, να επισημάνετε ποιο είναι το πιο μοντέρνο και ποιο το πιο παραδοσιακό ποίημα από τα τρία που σας δόθηκαν (αιτιολογώντας την απάντησή σας).

1 (β) Σε ποιο λογοτεχνικό ρεύμα μπορεί να ενταχθεί το ποίημα του Καρυωτάκη και ποια χαρακτηριστικά του το τοποθετούν στο ρεύμα αυτό;

2 (α) Εντοπίστε στα τρία ποιήματα 5 ποιητικές λέξεις και 5 καθημερινές. Ποιος ποιητής κατά την άποψή σας χρησιμοποιεί πιο «καθημερινές» λέξεις και τι τόνο προσδίδουν στο ποίημα;

Καθημερινές λέξεις	Ποιητικές λέξεις